

IFARUL CRIȘTIN

„Voi sunteți lumina lumii“. Matei 5:14.

Anul V. No. I

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 18.

I Ian., 1937

RUGĂCIUNEA CA O PĂRTĂȘIE CU DUMNEZEU

Grecii aveau o poveste frumoasă despre floarea soarelui. Ei spuneau că această floare se întorcea zilnic și încontinuu în spre soare. De când răsărea soarele, și până apunea, floarea soarelui era cu fața spre el. Pentru noi ea poate fi o bună pildă de legătura sufletului, zi și noapte, cu Dumnezeu.

H. S. Beecher spune că rugăciunea e o părtășie cu Dumnezeu. Rugăciunea, ca o cerere o știu cu toții, dar rugăciunea ca părtășie, rugăciunea ca o viață de tovarășie între Dumnezeu și om — aceasta e felul de rugăciune care trebuie să-l cunoaștem și atunci fiecare zi și fiecare oră din viața noastră vor fi binecuvântate și transformate.

Părtășia în Noul Testament.

Pentru bucuria și inspirația noastră să știm că această părtășie are o temelie în Noul Testament. Ne vor fi destul două versete, unul din Ioan și celălalt din Pavel. Ioan spune: „...părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos“. (I Ioan 1:3). Iar Pavel spune: „Credincios este Dumnezeu, care v'a chemat la părtășia cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru“ I Cor. 1:9. Cuvântul în amândouă textele e „părtășia“. În fiecare loc, cuvântul e tradus din grecescul „koinōnia“. El vine dela cuvântul grec koinos („părtaş“). Astfel koinōnia înseamnă tovarășie, prietenie, părtășie. Cel din urmă cuvânt este întrebuit și în binecuvântarea apostolică: „...împărtășirea Duhului Sfânt să fie cu voi cu toți“. II Cor. 13:14.

Dar ce e părtășia cu Tatăl, cu Fiul și cu Duhul Sfânt despre care ne spun primele texte date din Noul Testament? Să căutăm un răspuns în lumina experienței apostolului Pavel. Apostolul spune: „Hristos în mine“ și „Eu în Hristos“. El a trăit în Hristos și

Hristos a trăit în El. Intocmai după cum aerul, — spune dr. G. A. Deissman, — prin care trăim, e „mi“ noi și ne umple, la fel e și la apostolul Pavel legătura cu Hristos: Hristos în el și el în Hristos. Ce legătura strânsă! Ce unire tainică cu Hristos! „Acesta e un adevăr din aurul ceresc — spune R. C. G. Moule — însă e o monedă pentru întrebuințarea zilnică... Să prinzi acest fapt adânc, dar simplu, e să torni în inima ta și prin ea în viața ta, în toate părțile sale, o lumină nouă și o putere nouă“. Dr. Moule spune mai departe:

„Eu sunt în Hristos și Hristos e în mine. Eu sunt ramura, frunza Domnului meu; Eu și El suntem acum un duh. Eu îi aparțin Lui, nu numai cum îmi aparțin mie scaunul sau masa, ci cum îmi aparțin mâinile și picioarele; eu sunt servitorul și nu pot să-mi dau seama destul de adânc cât e El Domnul meu absolut. Însă nu sunt, ca un rob african legat în lanțuri lângă stăpânul său, ci sunt legat de El ca degetul de cap. Înăuntrul acestor legături trebuie să fie libertate“.

Unirea și împărtășirea

Din unirea aceasta vie a Domnului Isus cu cei ce cred în El, iese părtășia. Sunt așa de uniți ca și cum sunt unite ramurile cu pomul și cu frunzele. Unirea înseamnă conlucrare, legătură prin care curge puterea de viață din unul în altul, atingerea vie, așa cum există între tulpină și frunză, între învățacel și dascăl, între Cel care mântuiește și sfințește și între cel ce a fost mântuit și sfințit. Numai așa poate fi „koinōnia“ (părtășia) și când lucrurile sunt astfel, trebuie să fie părtășie. Dar ce e părtășia? Ea e legătura strânsă dintre noi și Hristos. El e cel ce ne dă și noi cari îi dăm. E comerțul ceresc între creștin și

Domnul său. E întoarcerea sufletului spre El cum se întoarce floarea soarelui spre soare. E deschiderea tuturor drumurilor între Dumnezeu și suflet. E rugăciunea în tovarășie. E Dumnezeu ținând pe om și omul ținând pe Dumnezeu. La rugăciune principalul nu sunt cuvintele, ci părtășia.

„Rugăciunea — a spus F. H. Green — e o dorință adresată lui Dumnezeu“. „Rugăciunea din partea noastră — a spus Tennyson — e cea mai înaltă dorință a sufletului“.

Și întotdeauna Dumnezeu în Hristos vine în noi și se topește în noi, dându-ne hrană, pâine de care nu vom mai flămânzi niciodată, dându-ne apă să bem, de care nu vom mai înseta niciodată.

În părtășie sufletul nu cere nimic; ci simplu își varsă tot necazul, își spune toată istoria luptelor sale, toată rușinea greșalelor sale, toată bucuria predării, toată binecuvântarea iubirii divine, toată plăcerea răzămării cu totul pe El în așa fel că sufletul nu mai vrea și nu mai dorește nimic, decât voia și dorința Tatălui lui.

E tot una dacă apropierea de Dumnezeu e făcută prin cuvinte sau în tăcere. Dacă vorbim cu Dumnezeu, El ne răspunde.

Dacă ne vărsăm necazul și-I spunem lupta și căderea noastră, El ascultă și ne vindecă prin atingerea Sa și ne dă viață prin suflarea Sa peste noi. Dacă așteptăm în tăcere înaintea Lui, El își pune mâna și spune: „Copilul meu, te doare aici sau aici?“

Binecuvântați sunt cei ce au ajuns la această înaltă tovarășie și așteaptă, — fie că o fac prin cuvinte sau prin tăcere, — dar așteaptă clipa când Dumnezeu le răspunde. „Creștinii se roagă și-

(Continuare în pag. 2-a)

Farul Creștin

revistă religioasă

Anul V. No. 1. 1 Ian. 1937
Apare de două ori pe lună.

Abonamentul:
Pe an 50 lei, pe 6 luni 25 lei.
In străinătate dublu.

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 18.
Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4.

(Urmare din pagina 1-a)

și spun lui Dumnezeu dorințele, dar prea adeseori n'asteaptă ca să le răspundă Dumnezeu la rugăciunile lor". Fericiți sunt cei ce se odihnesc în Domnul și așteaptă răbdători pe Domnul în părășia lor de copii ai Săi.

Acest lucru nu-i de tine.

Noi, cei ce ne cugetăm asupra vieții de părășie cu Dumnezeu, suntem cei mai mulți, oameni cari am trăit o viață grea. Puțini dintre noi sunt oameni cari au puțin de lucru, așa încât ni se pare că avem prea puțin timp să trăim în părășie cu Dumnezeu. Măinile noastre sunt așa de pline, mințile noastre sunt așa de încărcate că suntem ispitiți să ne spunem: „Acest lucru nu-i de mine”. Dar să nu disperăm, având acest mare privilegiu, să înaintăm în această părășie. Ea e pentru toți copiii aceluiași Tată. Un scriitor anonim scria despre Enoch, care a umblat cu Dumnezeu: „Se poate că în timp ce el a avut de a face cu lucrurile vieții, — cu aratul, cu turmele și cu familia, — dulcea conștiință a tovarășiei cu Dumnezeu dispărea puțin dela suprafață, dar ea se iveaua îndată din nou. Ocupațiile zilei nu au conturbat tovarășia cu Dumnezeu”.

Acelora cari doresc părășie cu Dumnezeu, li se deschid larg ușile și ușor pot veni, ei la El și El la ei.

Să ne întoarcem la cuvintele lui Ioan și să-l auzim pe el și pe toți sfinții din toate timpurile — pe cei din închisori, pe cei chinuți și martirizați repetând împreună într'un cântec: „...ce am auzit și ce am văzut, acea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părășie cu noi. Și părășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său Isus Hristos”.

O solie de anul nou

dela președintele și secretarul general al Alianței Baptiste Mondiale

Către frați baptiști din toată lumea

SCUMPI FRAȚI ȘI SURORI,

Vă dorim, în cel adânc și mai bogat înțeles, un an nou fericit! Să dea Dumnezeu ca 1937 să fie un an de creștere în dragoste, pace și putere susținută de spiritul viu al Domnului Isus Hristos!

Inimile noastre se umplu de bucurie și recunoștință față de Dumnezeu când ne amintim de petrecerea noastră cu voi în multe țări și de dovezile credinței și a răvinei cari ne-au ieșit în cale în timp ce am întâlnit multe mii de frați credincioși în țările Răsăritului. Domnul nostru a ajutat puternic mărturia frățietății noastre în Răsărit, în Africa, în Europa, în Sud-America și altunde. Mari sunt privilegiile cari stau deschise în fața noastră dacă rămânem în Acela „jărită care nu putem face nimic”.

Intimpinăm vremuri de încercări mari. Ateismul a devenit atacator și în unele țări religia e atacată ca o otrăvă. Ca creștini și cetățeni, trebuie să căutăm să înfruntăm aceste atacuri prin o viață și o slujbă nobilă. „Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.”

Materialismul se lățește și stricăciunea lui ascunsă se vede și în bisericile lui Hristos. Nu-l putem birui decât prin spiritul de jertfă al Aceluia care a învățat că „viața omului nu stă în mulțimea bogățiilor lui”.

Învățăturile morale ale creștinismului și chiar cele mai fundamentale lucruri sfinte sunt batjocorite și luate în râs; ele pot fi apărate numai prin o viață predată care poartă în sine dovada vredniciei și valorii ei și prin care Duhul sfânt „va convinge lumea de păcat”.

Pericolul războiului este mare și e datoriat slujitorilor Prințului Păcii să se roage și să lupte pentru înlăturarea cauzelor politice, sociale și economice care produc tulburare între oameni și mai presus de toate să se roage și să lupte pentru dobândirea oamenilor și femeilor din toată lumea la Acela, care produce prin Duhul Său, pacea.

Libertatea religioasă e în pericol în multe părți ale pământului. Suntem recunoscători Domnului că Alianța Baptistă Mondială prin intervenția ei, a lărgit libertatea religioasă în unele țări și în altele a păstrat-o. Dar trebuie să fim pregătiți să înfruntăm o mișcare serioasă și crescândă care țintește să distrugă învățătura care e între cele mai deosebite și mai scumpe elemente ale moștenirii baptiste.

„Trebuie ca El să împărățească până

va pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale”. Aci stă temelia neclintită a încrederii noastre. În rădăcinași și întemeiați în El, lăsați ca noi toți, — mîințele cari suntem legați împreună în credința și rânduiala baptistă, — să ne hotărîm să înfruntăm atacurile și oportunitățile vremurilor noastre cu un devotament reînnoit și adâncit. Trebuie să ne rugăm cu răvnă; încă nu s'au gătat „bogațiile nepăstrunse ale lui Dumnezeu”. Oare nu trebuie să credem că Acela care a înmulțit într'un veac numărul nostru de 23 de ori, făcându-ne cea mai mare confesiune evanghelică liberă de pe pământ, — este gata și voiește ca bisericile pe cari El le-a întemeiat, să ia parte nobilă în lățirea Impărăției Sale. Oportunitățile noastre sunt fără margini, să dea Dumnezeu ca anul 1937 să ne găsească prin harul Său, vrednici de chemarea noastră înaltă!

Ai voștri în dragostea și slujba lui Isus Hristos.

Dr. G. W. TRUETT,
președinte.

Dr. J. H. RUSHBROOK
secretar general.

DELA REDACȚIE

Cu ocazia anului nou, FARUL CALĂUZA și MANA urează tuturor cititorilor noștri „La mulți ani” și binecuvântarea lui Dumnezeu în 1937.

* * *

Suntem adânc recunoscători fraților cari ne-au ajutat așa de mult la facerea abonamentelor pe anul 1937. Până la scrierea acestor rânduri am primit foarte mulți abonați noi și vechii abonați s'au grăbit să se aboneze din vreme. Vă mulțumim din inimă pentru sprijin. Domnul să vă răsplătească pentru jertfa mare ce o depuneți în această lucrare evanghelică.

* * *

Timpul abonamentelor ține până la 1 Martie. Deci nu părășiți lupta. Mai încercați să mai convingeți pe câțiva frați să se aboneze.

* * *

Toți cei ce vreau să primească foile noastre ca să le vândă cu lucata, sunt rugați să ne scrie câte să le trimitem.

Țara unde pietrele vorbesc!

De: L. L. Sezonov

Pe mult timp am promis cetitorilor revistei „Farul Creștin” că voi porni pe drumul care duce la Damasc. Dar, m'am gândit să mai aștern pe hârtie încă vreo câteva gânduri despre Palestina. De aceea data trecută am scris despre Palestina de azi, cu bogățiile și neînțelegerile ei, cu lucrurile sfinte și păcatele ei. Acum, însă, voi scrie despre Palestina ca despre o țară unde „pietrele vorbesc”.

Acum vreo două mii de ani Cel mai nobil locuitor al Palestinei a spus ucenicilor Lui: „Dacă voi veți tăcea, pietrele vor striga!” Ei bine, călătorind prin Palestina și prin celelalte țări biblice, am impresia că această profecie, în partea ei din urmă, se îndeplinește întocmai. Pietrele moarte din țările biblice, ca de pildă, zidurile, monumentele, casele, etc.

VORBESC și ADEVERESC cele scrise în Biblie. În Cuvântul lui Dumnezeu. Munții și văile, mările și lacurile, străzile și casele, oamenii și obiceiurile din Palestina aruncă în potop de lumină asupra lucrurilor despre care vorbește Biblia. Îndeosebi în ultimii 50 de ani oamenii de știință s'au apucat să cerceteze, să scornească și să desegroupe pământul Palestinei.

Prin aceste săpături, oportunitate descoperiri

arheologice, au adus la lumină lucruri, pietre, monumente, allare, etc., etc., care explică, luminează și adevăresc Cuvântul lui Dumnezeu.

CĂRAMIZI FĂRĂ PAIE

În cartea lui Moise, Exodul, capitolul 1 și 5, ni se vorbește despre suferințele evreilor din Egiptul Faraonilor. Între altele ni se spune că au fost puși la muncă pentru a zidi orașele PITOM și RAMSES. Persecuțiile au fost așa de fiortose că Evreilor li se cerea să facă dela vreme cărămizi fără să le dea paie. Ei trebuia să-și procure singuri paie pentru cărămizi. Acum câteva zeci de ani profesorul Naville, cercetând și săpând locul unde a fost zidit orașul Pitom a dat în lumina peste niște CĂRAMIZI FĂRĂ PAIE.

În 1900 niște profesori germani, făcând săpături adânci pe malul de miazănoapte

al Galileii, au descoperit rămășițele unei frumoase și bogate sinagogi. Descoperirea aceasta s'a făcut chiar pe locul unde a fost orașul Capernaum, locul de lucrare al Domnului Isus. Aceste pietre și rămășițele sinagogii, prin felul de artă, sculptură și desen, arată că a fost zidită în timpul în care a trăit Mântuitorul. Foarte mulți învățați susțin că aceste pietre sunt chiar din sinagoga pe care a zidit-o sulașul din Capernaum. Luca 7:4. Locul acesta și pietrele descoperite, care apar foarte clare și sunt numeroase, au făcut ca inima să-mi bată cu putere. Poate chiar în această sinagogă din Capernaum a predicat Domnul nostru!

CASELE DIN PALESTINA

Multe case din Palestina de azi nu prea

Mormântul Racfelei în drum spre Belceem

și-au schimbat înșășișarea. De obicei, acoperișurile caselor sunt drepte și nu ridicată ca pe la noi. Din pricină că străzile sunt înguste, acoperișurile sunt de mare folos practic. Acoperișurile caselor sunt întrebuițate pentru dormit în nopțile călduroase, pentru odihnă și închinăciune. Seara, care duce pe acoperiș e adeseori afară. Acum înțeleg mai bine de ce Domnul a zis: „Cine va fi pe acoperișul casei, să nu se pogoare să-și ia lucrurile din casă”, Matei 24:17. Apostolul Petru pe un astfel de acoperiș „s'a suit să se roage pe acoperișul casei”. Fapt. 10:9.

Adeseori casele din Palestina au fost construite din pietre necioplite și de diferite mărimi și forme. Cimentul și varul nu se întrebuițau. De aceea în loc de ciment se întrebuițau pământ. Pe din afară zidurile caselor nu se tencuiau. Din pricină că pietrele aveau forme neregulate,

de multeori lăsau un loc destul de larg între ele. Astfel că șopârtele sau șerpii își găseau loc potrivit pentru a-și face cuibul acolo. Despre o astfel de casă a vorbit profetul Amos când a scris despre omul care, „când ajunge acasă, își reazimă mână pe zid, și-l mușcă un șarpe!” Amos 5:19.

Săpăturile din jurul Ierihonului au dat la lumină o mulțime de schelete de copii, găsite la temeliiile caselor. Aceste descoperiri adevăresc cele spuse de Biblie că, în vremurile vechi, se jertfeau copiii când se zidea vreo casă sau oraș. În cartea 1 Regi 16:34 ni se vorbește de un oarecare Hiel care a rezidit Ierihonul jertfînd pe Abiram și Segub, copiii lui.

„JERTFE PE ÎNĂLȚIMI”

Biblia ne vorbește de „jertfe pe înălțimi”, „Poporul aducea jertfe și tămăie pe înălțimi”, „Iosia... a pângărit înălțimile, a dărâmat înălțimile”, etc. 1 Sam. 9:12; 1 Regi 3:23; 2 Regi 23:3, 6,8; Isaia 57:5. Aceste locuri din Biblie devin foarte clare dacă ținem seamă de ceea ce s'a desgropat din pământul Palestinei.

Prin „înălțimi” se înțeleg LO-

CURI PAGANE DE INCHINĂCIUNE, care s'au introdus și în Israel. De obicei aceste locuri de închinăciune au fost așezate pe vârful dealurilor și munților. Locul era împrejmuit cu ziduri de piatră. În mijlocul acestei curți se găseau „stâlpi” de piatră și „idoli”, adică chipuri de lemn.

Aceste locuri de închinăciune erau de fapt mai mult locuri de desfrâu și rușine. Ele răspândeau o influență foarte rea în popor. În deosebi — ÎNĂLȚIMILE ASTARTEI — au fost niște locuri de prostituare și uriciune. Isaia 57:3—8. Astartea era o zeiță păgân sau un dumnezeu de sex feminin. Chipurile și sculpturile cari s'au descoperit în astfel de locuri sunt atât la rușinoase încât nu pot fi reproduce în revista noastră. De aceea, profetii lui Dumnezeu tunau și fulgerau împotriva „înălțimilor”.

Despre lucrul meu misionar în Burma

de Dr. George D. Iosif

Cer certare cititorilor FARULUI pentru întârzierca acestui articol. Cauza întârzierii n'a fost lipsa de interes sau de voință din partea mea, ci numai faptul că am fost foarte ocupat cu lucrul misionar cu care sunt însărcinat. Cu tot lucrul acesta mult de aici, totuși voiesc, cu cât pot, să stau în legătură cu frații mei baptiști români, și o să stăruiesc să scriu din când în când la FARUL, chiar și dacă nu pot să scriu atât de des cât aș voi.

Astădată voiesc să vorbesc mai cu seamă despre lucrul meu propriu și despre unele întâmplări deosebite din săptămânile trecute.

De multe ori am fost întrebat de oamenii din America sau din România — care e lucrul nostru în misiune. La o astfel de întrebare generală sunt multe răspunsuri, fiind că lucrul misionar de astăzi este organizat în multe privințe. Este evanghelizarea, educația și medicina, ca să numesc numai cele mai însemnate trei ramuri ale misiunii. Pe lângă acestea sunt și alte ramuri deosebite, ca școala de agricultură și altele. Misiunea baptistă din Burma este cea mai mare misiune protestantă din lume, iar în privința evanghelizării și educației, stă în fruntea tuturor misiunilor.

În aproape 17 ani cât am luat parte la această lucrare, am folosit cam jumătate din timpul nostru în lucrul evanghelizării și jumătate în educație.

În lucrul evanghelizării, am avut supraveghierea bisericilor baptiste burmane în ținutul Rangoon și Pymmana, în total peste douăzeci de adunări. Aici lucrul e organizat în așa fel încât misionarul nu numai că predică el însuși, cât poate, ci are mai ales sarcina de a ajuta și de a supraveghia lucrul predicatorilor burmani. Acest lucru însemnează călătorii multe de mulți kilometri, prin multe satele din țară, unde foarte puțini oameni au auzit Evanghelia, chiar și numai o dată.

Astăzi lucrul nostru propriu are de a face mai mult cu educația de cât cu evanghelizarea, sau mai bine zis cu școala decât cu biserica; într'adevăr fiecare școală este aici în misiune și un punct important de evanghelizare; aceste două

lucruri nu pot fi despărțite în o întreprindere adevărat creștină.

Eu sunt director la două licee, cari stau față în față peste o stradă. Una are peste 500 de elevi, și cealaltă aproape 300. În amândouă școlile, copiii sunt primiți dela patru ani pentru „Grădina de Copii”, până la clasa cea mai înaltă liceală, de unde cam la vârsta de 18 ani, elevii trec la universitate sau la o ocupație oare, care de viață. Cea dintâi școală e numită Liceul *Cushing*, și a fost întemeiat în 1872; cealaltă e numită *Liceul Baptist Englez* și a fost deschis acum 25 de ani. Am fost însărcinat în chip deosebit, când m'am întors în Burma, acuma aproape un an, să unesc aceste două școli. Deja am făcut o unire parțială în învățământul celor două școli, și se poate că, cu timpul, o să fie cu totul unite sub numele nou *Institutul Cushing*.

În Gimnaziul *Cushing* avem aproape numai băieți, cu puține fete în clasele primare. În Gimnaziul *Baptist Englez* avem fete în toate clasele, dar cu mult mai mulți băieți. Amândouă școlile sunt internate pentru băieți. Vreo patruzeci de învățători și învățătoare predau lecții aici. Aproape toți sunt Burmani, Careni, și Anglo-Burmani, adică de sânge amestecat. Pe lângă soția mea și mine e o singură profesoară care nu e născută aici. Dânsa este englezoaică, care a absolvat universitatea din Londra, Anglia. Vreo 15 din învățătorii aceștia pe lângă soția mea și mine, au absolvat cursul universitar; cei mai mulți făcând studiile universitare în *Judson College*, care este un institut baptist și e o parte din Universitatea din Rangoon. Din acest fapt se poate vedea că în organizarea educației acestei misiuni, s'a făcut loc pentru învățatul copiilor noștri creștini aproape dela leagăn până ce trec prin universitate. Acesta este un fapt întăritor pentru sprijinirea și conducerea lucrului „Impărăției Domnului” din țara aceasta. Pe lângă copiii din familiile creștine, primesc aici învățătură mulți din familiile necreștine, și așa avem prilejul de a aduce pe acești mulți copii la cunoștința vieții și pildei creștine. În total, se află vreo 40.000 de copii în școlile conduse de misiunea baptistă.

Poate va întreba cineva, cum se poate ca o misiune să aibă așa mult lucru cu învățământul, nu numai cu învoirea statului, dar chiar cu sprijinul lui financiar? Răspunsul se află în faptul că statul englez de aici (ca și Anglia proprie) dă ajutor oricărei organizații private sau publice, care voiește să ajute lucrul școlar, fiind că nu există aici încă un sistem de școli la care fiecare copil să fie

silit prin lege să meargă. Baptiștii de aici sunt renumiți în toată țara pentru școlile lor, și sunt bine văzuți din partea guvernului. Din faptul acesta ar putea învăța și alte guverne, prin alte părți ale lumii, că baptiștii sunt oameni de încredere, de ispravă, și sprijinitori ai lucrurilor cari sunt spre folosul unui popor, fie aici în Burma, în Africa, sau ori și unde în Europa, sau alte părți de lume.

Lucrul în direcția acestor două școli e sarcină mare. Am grija financiară, conducerea cursurilor și aranjamentul învățătorilor. Sunt ajutat de doi directori asistenți, unul în fiecare școală, și lângă ajutorul dat de soția mea. Dânsa a fost profesoară la o școală primară la un liceu în America, înainte de căsătorie.

Avem un program pentru serviciul religios, potrivit pentru copiii din aceste școli, precum și studii biblice în toate clasele. Avem o clădire frumoasă pentru adunare — Capela Memorială — zidită acum vreo patru ani, chiar înainte de a pleca la America ultima dată. Eu sunt păstorul acestei biserici, dar învățătorii și alții ajută lucrul predicării. Astăzi am predicat și am condus serviciul Cinci Domnului, în limba burmană, și cum seara trebuie să îmi descurs limba și să vorbesc românește în articolul acesta! Pe lângă serviciile acestor școli trebuie să țin cel puțin cinci vorbiri religioase pe săptămână, și de multe ori mai multe. Pe lângă acestea conduc învățământul religios în cea mai înaltă școală liceală. Sunt membru al comitetului însărcinat de guvern cu controlul școlii secundare, și sunt președintele comitetului de educație al Consiliului creștin din Burma.

Deci programul meu de lucru e foarte multe feluri, dar o singură țință ce o așez și ea să fac tot ce pot să înainteze lucrul Evangheliei lui Hristos.

Am fost ales de conferința misionară de aici, și de societatea misionară din America să fiu director-general al tuturor școlilor baptiste din Burma.

M'am întors numai acuma alaltăieri dintr-o călătorie pe la niște școli din *Madday* și *Maymyo* — sease sute de kilometri la nord dela Rangoon. În *Maymyo* am avut și privilejiul trist de a lua parte la serviciul de înmormântare al fratelui misionar *George J. Geis*. El a venit în Burma acum 43 de ani, și a murit în vârstă de 73 de ani, după o boală de o lună de zile. El a fost unul din pionierii misionari cari au predicat Evanghelia între popoarele mai sălbatice

(Continuare în pag. 7-a)

ȘCOLILE DUMINECALE din țară, să se aprovizioneze cât mai în grabă, cu calendarul biblic pe anul 1937, care costă Lei 2. — bucată, comandându-I dela: DEPOZITUL DE LITERATURĂ CREȘTINĂ, București 2, str. Berzei No. 29. La comenzi mari, se face rabat: 15, 20 și 25 la sută.

MĂRTURIA CREDINȚEI MELE

de Willy Sezonov

Dacă primim pe Isus în inimile noastre și-l slujim întocmai, găsim că El este o comoară ce nu se poate fi luată: fericirea și bucuria, pacea și mângăierea și foful dragostei locuiesc în inimile noastre. Isus este tămăduitorul și scutul nostru, adăpostul și izbăvitorul nostru de cel rău. El ne conduce în orice împrejurare a vieții. Dumnezeu ar vrea să ne ajute și mai mult decât simțim azi, să ne conducă și mai bine, dar pentru aceasta cere să ne încredințăm și mai mult Lui, să-L primim cu totul. Dacă ne încredem în puterile noastre proprii, El nu ne mai conduce. Și dacă nu ne încredem cu totul în El, înseamnă că nu-L credem în stare să ne conducă. Numai un creștin adevărat poate spune împreună cu apostolul Pavel: „În El trăim noi, El este viața noastră”.

Prin viața noastră putem da cea mai bună mărturie despre Dumnezeu nostru. Voi vorbi acum despre intervenția lui Dumnezeu în viața mea. Uitându-mă înapoi, văd întâi orânduiala lui Dumnezeu în viața mea. Apoi, când urmez pe Isus Hristos, pot să vorbesc despre intrarea lui Isus în inima mea. Ca oricare copil al lui Dumnezeu, am simțit și eu nașterea din nou în inima mea și văd măreția lui Dumnezeu în lumina lui Isus. De atunci viața mea este plină de întămiri în care am experimentat lucrarea lui Isus în viața mea. Isus mi-a zis: „Cine mă vede pe Mine, vede pe Tatăl care m'a trimis!” De aceea, pentru că am avut întămiri în care am văzut clar intrarea lui Isus în viața mea, pot zice că cunosc pe Dumnezeu. Iată când a intervenit Dumnezeu în viața mea. Întotdeauna, când am venit cu credință și cu inima deschisă la El. Dar El m'a găsit înainte pe mine și eu numai am venit cu credință la El. E ceva minunat și adevărat. Întâi, urmându-L întocmai, AM PRIMIT DUMNEZEU PĂCII, al 2-lea, EL A ASCULTAT RUGĂCIUNILE MELE, al III-lea, EL M'A CĂLĂUZIT ARRIVĂTÂNDU-MI CUM SĂ FAC totul spre slava Sa. Mi-a rămas numai să fac și să îndeplinesc fără șovăială sau frică, ce-mi poruncește Dumnezeu. Aceasta nu mi-a fost totdeauna așa ușor de făcut, pentru că am căutat să mă încred în mine și nu m'am încredințat cu totul conducerii lui Dum-

nezeu. Și de ce să-mi fie teamă, de ce n'aș îndrăzni, dacă mă trimite Dumnezeu, oare nu e El cu mine? De multe ori parcă am așteptat să ne tragă de mână un înger, în locurile în care ne dorește Dumnezeu. Dumnezeu n'are nevoie de oameni trândavi. Acum știu și înțeleg că nu trebuie să facem nimic dela noi înșine, dar dacă ne pornește Dumnezeu în urma dorințelor și a rugăciunilor noastre stăruitoare, după o viață în care El să ne conducă, și dacă El ne cere la un moment dat să-L urmăm mai departe și să îndeplinim o însărcinare, iar noi nu-L urmăm întocmai, amânăm din lipsă de îndrăzneală sau nu ne încredem în El, ci ne uităm dacă am putea să ne conducem singuri și ne încredem în noi, mai suntem atunci copii ai Lui după placul Lui? Se va putea spune despre mine în ziua judecării: „Ai fost credincios în puține lucruri, te vei pune peste multe, întră în bucuria Stăpânului tău?” Să mergem cu siguranță când simțim că avem însărcinarea dela Dumnezeu. Ah! Vă rog pe toți fierbinte, ascultați pe Dumnezeu când vă vorbește, ascultați-l întocmai. E foarte important. În caz de neascultare pierdem o ocazie bună pentru aducerea sufletelor la Domnul și ne periclăm și sufletul.

Să luăm de pildă pe un credincios: El a chemat pe Dumnezeu. L-a strigat în rugăcuni sincere și Dumnezeu s'a îndurat de el și l-a ascultat. A venit în inima lui. Și, când a văzut că acesta este într'adevăr cu inima deschisă și că se străduiește a-L urma, Dumnezeu l-a ajutat și l-a susținut să-si pă-

streze viața curată și în legătură cu El. Acest om a căpătat duhul păcii și când a avut nevoie de ceva, de exemplu de sănătate, și dacă rugăciunea lui a fost după voia Lui și făcută cu credință, Dumnezeu i-a dat lucrul cerut. Credinciosul a rămas întotdeauna în legătură cu El prin rugăciune și Dumnezeu l-a călăuzit. Acum, dacă Dumnezeu îi cere să-L urmeze mai departe, îi dă o însărcinare ici, o misiune colo, iar credinciosul numai îl urmează întocmai, cu toate că Dumnezeu îi vorbește mereu și așteaptă, dar credinciosul tot a lene rămâne, dând dovada de mare slăbiciune în îndeplinirea însărcinării, mai poate să se bucure Dumnezeu de un astfel de credincios? Îi va îndeplini rugăciunile numai dacă? Dacă rugăciunea noastră va fi după voia Lui, atunci Domnul se va îndura de noi. Numai atunci când venim cu slăbiciunile noastre la Domnul va avea milă de noi, și va vedea că, chiar dacă n'am îndeplinit însărcinarea Lui întocmai am făcut tot ce ne-a stat în putință. N'am îngropat talentul. Dumnezeu, în marea Lui iubire și în dorința de a ne face desăvârșiți, ne va conduce din nou dela locul unde ne-am oprit și ne va ajuta să-L urmăm întocmai.

Odată ce am pe Dumnezeu, trebuie să fim după voia Lui. Dumnezeu e și Făuritorul dar și Judecătorul lumii. El conduce pe adevăratul Său urmaș în creșterea continuă în viața spirituală, spre desăvârșire și sfintenire. Să nu uităm că va veni timpul când vom sta în fața acestui Judecător. El ne va judeca dacă i-am fost credincioși sau nu.

CEL MAI BUN DAR DE ANUL NOU este o carte creștină, cumpărată dela „Depozitul de Literatură Creștină”, București 2, str. Berzei No. 29.

DIN „CALENDARUL FARUL CRESTIN 1937” care a fost atât de bine primit de frățietate și a avut un desăvârșit succes, au mai rămas ultimele exemplare.

Cine vrea să nu rămână lipsit de acest calendar minunat de bogat, frumos, bine scris și eftin, să nu întârzie a-l comanda la: **DEPOZITUL de LITERATURĂ CRE-**

ȘTINĂ, București 2, str. Berzei No. 29. 112 pagini. 40 clișee. Două culori. Lei 8.— bucata.

La comenzi mari, se face rabat de: 15, 20 și 25 la sută.

DE ANUL NOU se impart cadouri la poștari, sergenți, oameni de serviciu, copii.

Cel mai eftin și mai folositor cadou este **CALENDARUL „FARUL CRESTIN” 1937.** Bucata: Lei 8.—

Cu acest număr se expediază **MANA și CALĂUZA** pe primele trei luni tuturor celor ce s'au abonat la ele.

Din lumea largă

Se anunță că APOSTOLUL PĂCI no-
ta foaie a Unimii, a apărut având ca
director pe fr. I. Socaciu, și de redactor
pe fr. Jean Stănescu. Rostul acestei foi
este de a lupta pentru libertatea religioa-
să. Lucrările Unimii, legile și orănele
cari ies dela autoritățile superioare ale
Țării și privesc cultul nostru vor fi pu-
blicate.

Foaia aceasta apare lunar și are abo-
namentul de 50 lei anual care se trimite
înainte la fr. Neuluc Oncu, str. Blandu-
ziei 4, Arad, iar bucată costă 3 lei.

Seminarul Teologic Baptist din Bucu-
rești ne roagă să publicăm următorul:

AVIZ

Seminarul Teologic baptist din Bucu-
rești aduce la cunoștința fraților predi-
catori și lucrători în via Domnului, că la
București se va ține un curs biblic în zi-
le de 6-22 Ianuarie, 1937.

Dr. E. Gill, care s'a reintors din Ame-
rica, va preda o mulțime de subiecte bib-
lice, cari vor fi de mare folos fraților în
lucr. Domnului. La predarea cursurilor
vor lua parte și alți frați

Cursul se va ține în clădirea Semina-
rului din str. Berzei 29, București și în-
treținerea (hrana și locuința) va fi cu totul
GRATUITĂ. În schimb frații să se îngri-
jească de spețele de drum, dus-întors.
Până în 5 Ian. 1937 se poate călători pe
tren cu 50 la sută reducere. Frații cari
vor veni, trebuie să-și aducă o pernă și
o pătură.

Toți cei cari doresc să ia parte la curs,
să se anunțe prin o cartă poștală la fr. L.
L. Sezonov, str. Berzei 29, București 2.

DIRECȚIUNEA SEMINARULUI BAPTIST

D. ANTONESCU, MINISTRUL
de externe al României a plecat
în Paris, la invitația guvernului
francez. Acolo a fost primit cu
mare dragoste. Ministrul de ex-
terne al Franței a declarat cu a-
ceastă ocazie, că România și
Franța sunt unite cu totul și pen-
tru totdeauna în viața lor politi-
că.

UN MARE CUTREMUR s'a pe-
trecut în republica San Salvador,
unde un oraș întreg a fost îngro-
pat de cutremur. Și azi izbucnește
acolo vulcanul ieșit din cutre-
mur. S'au scos până acum 300
de morți de sub dărâmbături, dar
nu se știe câți mai sunt sub ele.

UN VAPOR RUSESC a fost o-
prit și perchezionat de naționa-
liștii din Spania. Din această pr-
că Rusia a trimis o mulțime de
vase de războiu în apele Meditera-
neei cu dispoziția ca oricând un

vas rusesc va fi atacat, să tragă
în el. Incolo războiul din Spania
sta pe loc. Niciunul din fronturi
nu înaintează.

INTRE GUVERNUL DIN CHI-
NA și generalul răsculat continuă
luptele. Se crede că în dosul răs-
coalei stă Rusia.

IERȚĂRI DE PEDEPSE. Cu o-
cazia anului nou, M. S. Regele va
da mai multe iertări și scăderi de
pedepse celor osândiți, atât mili-
tari cât și civili. Pedepsele dela
trei luni la un an, vor fi scăzute
la jumătate, cele de 5000 lei și trei
luni vor fi iertate, iar cele dela
trei ani în sus vor fi reduse la un
sfert. Celor condamnați pe viață
li se va reduce pedeapsa la 20 ani.
De aceste reduceri și iertări nu
vor avea parte cei condamnați de
mai multe ori, cei ce au făcut
coală împotriva statului și cei ce
au ucis, dacă pedeapsa lor este
mai mare de doi ani închisoare.

CONSILIUL CENTRAL al „Or-
ganizațiilor celor fără Dumnezeu”
din Rusia a dat dlui Litvinov, mi-
nistrul de externe al Sovietelor, ti-
tlu de onoare „Fără Dumnezeu”.

ca recunoștință a luptei pe care
dus-o împotriva religiei. Dânsul
deciarar că va purta cu mândrie
acest titlu și va da noi dovezi de
luptă. Apoi a spus că atât el ca
și familia sunt „fără Dumnezeu”.
El a mai dat 400 ruble în ajutorul
celor ce luptă împotriva lui Dun-
nezeu. Și acest om e ascultat de
multă lume din Europa!

EUROPA ARUNCĂ TOT MAI
MULT masca religioasă, sub care
a fost ascuns și până acum păgân-
ismul. În Grecia s'a hotărât rî-
dicarea unei statui vechiului zeu
Jupiter pe muntele Olimp. Se fă-
ce o mare propagandă în această
țară pentru întoarcerea la vechea
religie a Atenei și Afroditei. NE-
sufletul omenesc nu e multumit
cu o religie de forme și ceremonii.
Europa n'a fost creștină niciodată
în sufletul ei. Ea n'a gustat de
viața nouă, adusă de Isus. Creștin-
nii trebuie să înceapă din nou, dem-
la capăt, aducerea Europei la po-
cioarele lui Hristos.

LA PARIS există o biserică nouă
zită: „Biserica Diavolului”. Ea
re zece mii de închinători!

ÎN CĂ UN AN

de C. H. Spurgeon

Se apropie anul cel din urmă pentru
fiecare din noi; de aceea fiecare să se în-
trebe pe sine — Nu e oare acest an ulti-
mul pentru mine? Dacă ar fi să fie ulti-
mul pentru predicator, el ar vorbi și
ar predica cuvintele Domnului cu tot
sufletul său și ar îndemna pe cunoscuții
săi să se împace cu Dumnezeu. Dragă
prietene, nu e anul acesta cel din urmă
pentru tine? Sunteți gata să priviți ră-
săritul veșniciei? Sunteți pregătiți să au-
ziți strigătul de miezul nopții și să în-
trați la nuntă? Judecata și toate cele ce
vin după ea, sunt cele mai sigure mos-
teniri ale fiecărui om; binecuvântați sunt
acei cari cred în Isus, căci ei sunt în
stare să-L întâlnească pe Dumnezeu fără
să se îngrozească.

Dacă ar fi să fim considerați ca cei
mai vechi cetățeni, și ar fi să mai trăim
mult, totuși trebuie să fie un sfârșit și
trebuie să auzim vocea: „Așa a zis Dom-
nul. În acest an vei muri”. Atâția s'au
dus înaintea noastră și atâția alții se duc
în fiecare clipă, astfel că nu e nevoie
să de altă înștiințare că vine moartea, și
totuși omul e în stare să uite că e muri-
tor și continuă în speranțele sale, și la
ceea ce nu prea poate fi adus la înde-
plinire. O, muritorule, cugetă-te!

Pregătește-te să întâlnești pe Dumne-

zeul tău; pentru că tu trebuie să-L întâl-
nești. Caută pe Salvatorul, da, caută-l
înainte de a apune soarele.

Și mai mult. Acest an și poate numst
acest an va mai fi ridicată crucea și
fie farul lumii, singura lumină, la caer-
nimeni nu privește în zadar. Oh, căm
milioane au privit și trădesc! În curâ
Domnul Isus va veni din nou și alina
strălucirea tronului Său, va înlocui cruzi-
mea crucii tale; nu-L vei mai vedea
Mântuitor, ci ca Judecător. El acuză
mântuiește, dar atunci va distruge. Și
auzim glasul Său în acest moment. El a
holărit o zi: să fim gata să ne folosim
de timpul de har. Să credem în Isus
tăzi, știind că poate ca azi să ne în-
sfârșitul. Acestea sunt lucrurile ce vi
cere un om bătrân acum la începutul
cestui an. Ascultați-le pentru binele suf-
tului vostru și veți trăi.

Abonamentele la MANA au cre-
scut foarte mult în acest an. Cre-
dem că acest fapt va ajuta la c-
tirea zilnică a Bibliei și la înmu-
țirea orelor de rugăciune în fam-
lie. Ceice n'au MANA pot s'o cer-
ră și de acum înainte. Trimiteți
numere de probă celor ce n'o cu-
nosc.

DE PE OGORUL IEVANGHELIEI

INMORMANTARE unică în felul ei. În Dec. a. c. a avut loc în Petrila înmormantarea fr. Dan Lăzăreșu de 98 ani, ort odată cu soția sa Eva de 84 ani. În înmormântarea dublă a cântat muzicantii fraților Lupeni și cea a societății locale din loc. A luat parte mult popor. Au vorbit fr. Cioara, Tudor Ștefan, I. Doan și Alexa Popovici.

UN CĂMĂRZANA, jud. Satu Mare, s'a născut în 16 August, un botez cu 28 suflete, îndeplinit de fr. Nicolae Miclăuș. Au vorbit mai mulți frați și a luat parte mult popor.

FRATELE EVERETT GILL s'a întors în țară, după călătoria pe care a făcut-o în America din cauza bolii soției dr. Gill.

PENTRU MISIUNEA IN STRAINATĂRĂ, s'au mai primit următoarele sume: Fericean S. și Banciu I. Bontesti 100 lei. A. Buteală, Sasca Montană. 100 lei. Aurel Brad, 260 lei. Ioan C. Reșița 500 lei. F. Ghimboasa, Mehad'a, 100 lei. Coștunțuț Bozovici, Caraș, 1000 lei (Valoarea). Casier: L. L. Sezonov, str. Berzei pt. București 2.

MARELE PALAT „CRISTAL” din Londra a ars în întregime. În marea sală a acestui palat a predicat odată Spurgeon o mulțime de peste 30.000 oameni. Într-o zi de a predica, Spurgeon s'a dus înăuntru, să-și încerce vocea. El a strigat către „Iată Mielul lui Dumnezeu, care dăruie păcatul lumii”. În pod era un om care dregea o fereastră. El a auzit glasul și cuvintele lui Spurgeon și inima lui a început să mișcă. Peste puțin timp a venit omul și a ajuns pe patul morții și i-a scris o scrisoare lui Spurgeon în care l-a rugat să vină la el și i-a spus cum a câștigat pacea în sufletul său prin cuvintele auzite în palatul „Cristal”.

UN FRUMOS BOTEZ a fost susținut de fr. Cornea în Nucșoara cu 15 suflete. Cina Domnului a fost îndeplinită de fr. Cornea și Mihai.

ÎN VARA TRECUTĂ s'au ținut în Egipt mai multe cursuri biblice pentru copii. Acest lucru se face în multe părți ale lumii. În timpul vacanței de vară copiii sunt adunați în locuri cu aer curat și acolo se țin studii biblice cu ei. Iată un exemplu pe care ar trebui să-l facem și noi în vara viitoare.

UN BĂTEZ a avut loc un botez cu 18 suflete, îndeplinit de fr. Ioan Rusu, ajutat de fr. Cornea, Iustin și Mihai.

O MARE FURTUNA a venit peste orașul Gainesville, Georgia, Statele-Unite, odată când 215 persoane și făcând pagube în valoare de peste 200 milioane lei. În oraș și clasele primei biserici baptiste din oraș au fost nimicite. Ei au primit ajutor de la frățietate în valoare de 1

milion 500.000 lei pentru rezidirea bisericilor.

IEVREII DIN LUME s'au înmulțit foarte mult în ultimul timp. Ei sunt azi în lume de cinci ori mai mulți ca și acum 135 ani. În toată lumea sunt 16.300.000 Evrei. Din aceștia 7.500.000 sunt în țările din răsăritul Europei. Cei mai mulți sunt porniți spre comunism și necredință. În America sunt 4.500.000 Evrei.

BISERICA NEGOL a avut un botez cu 7 suflete, îndeplinit de fr. Cornea în apa Cernei. A cântat corul din loc și muzica din Buchini.

BISERICA DIN BRETEA a avut un botez cu 3 suflete, îndeplinit de fr. Pavel Bosorogan, președintele comunității Alba Iulia, ajutat de fr. Cornea, Iustin și Mihai. A cântat muzica din Clopotuș și din Râu de mori.

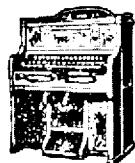
BISERICA DIN VALEA DALJIU a avut o serbare frumoasă pentru ajutarea celor săraci și lucrului Evangheliei. Au vorbit mai mulți frați printre cari a fost și fr. Cornea.

BISERICA DIN SALAȘUL DE SUS a ținut o serbare a femeilor cu lucruri de mână pe cari le-au vândut ca să ajute zidirea caeslor de rugăciune.

LA CONFERINȚELE regionale ale Alianței Baptiste Mondiale din vara viitoare în Europa, subiectul va fi „Tovărășia baptistă în lume”. La aceste conferințe vor lua parte pe lângă reprezentanții Alianței Baptiste Mondiale, dr. Truett și dr. Ruhsbrooke, și H. L. Taylor, președintele baptiștilor din Anglia și H. M. Smith, rectorul universității baptiste „Marshall” din Texas, Statele Unite.

SUBIECTUL CONFERINȚEI TINERETULUI BAPTIST din toată lumea ce se va ține vara viitoare la Zurich, Elveția, va fi: „Hristos, viața noastră”. Mai multe sute de tineri baptiști din America vor veni la această conferință. După conferință, va fi o excursie în locurile cele mai frumoase din munții Alpi, cari sunt cele mai frumoase locuri din toată Europa. Dr. Truett va face o dare de seamă despre rezultatul călătoriilor dânsului cu Dr. Ruhsbrooke în țările asiatice.

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc
K e e s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 11.

MISS MARY COLGATE, o soră bătrână din Yonkers, New-York, a lăsat la moarte bogățiile sale mari lucrării misionare a baptiștilor. Iată organizațiile cărora le-a lăsat acești bani: Seminarul Eastern 250 mii dollari, Biserica baptistă Yonkers, 100 mii dollari, biserică baptistă din New London 10.000 dolari, unei alte biserici baptiste din Yonkers 5000 dollari, societății de misiune în Orient 100.000 dollari, Societății misionare a femeilor de Nord, 100.000 dollari, societății misionare a baptiștilor de Nord 50.000 dollari, Academiei Teologice Gordon 25.000 dolari, universității „Union” 25.000 dollari, Academiei Colby 10.000 dollar, unui azil baptist pentru bătrâni 10.000 dollari, Spitalului Yonkers 50.000 dollari, unui alt spital 25.000 dollari, altor societăți de binefacere 15 mii dollari și revistei baptiste „The Wachtman-Examiner” din New-York 50 mii dollari. În total a dăruit 925.000 dolari, sau cam 140 milioane lei. Iată un lăsamânt sfânt.

Toți cei ce trimit bani la noi și mai ales la fratele Nicolae Oncu, sunt rugați să scrie pe dosul mandatului scopul pentru care trimit banii. Aici sosese multe feluri de bani și, dacă nu e scris, nu știm ce să facem cu ei. Chiar când trimiteți și scrisoare odată cu mandatul, scrieți pe el că urmați să scrieți.

Despre lucrul meu misionar din Burma

(Urmare din pagina 4-a)

de la munți. Lucrul lui a fost la Myitkina — cam vreo 1000 kilometri la nord de la Rangoon — între poporul Kachin. Acești oameni au fost sălbatici acum cincizeci de ani, pe cari chiar și puștile britanice nu puteau să-i liniștească. Astăzi nu e lipsă de puști între ei. Ei sunt dintre cei mai pașnici și mai buni locuitori și apărători ai țării. La Maymyo este un batalion întreg de soldați Kachini la garnizoană. La înmormântarea misionarului Geis, vreo câteva sute din soldații aceștia-Kachini au luat parte la serviciu, cu cântece cu vocea, cu fanfară militară, cu tragerea carului funebru până la cimitir — la o distanță de peste doi kilometri. La apusul soarelui corpul acestui învățător al Kachinilor a fost scoborit în mormânt pe când soldații Kachini cu trîmbițe cântau „The last post” — adică acele care și-a dat toată viața pentru îndrumarea acestui popor sălbatic, dar vrednic, pe calea Evangheliei — o cale care l-a dus pe acest popor la o viață nouă. Mii de creștini Kachini, împrașiiați prin munții lor, astăzi mulțumesc Domnului pentru viața lui S'ra Geis (S'ra = învățător).

Săptămâna anuală de Rugăciune Universală

Duminică 3 Ianuarie până Duminică 10 Ianuarie 1937

Subiecte pentru săptămâna anuală de rugăciune universală

Duminică 3 Ianuarie 1937.

Texte propuse pentru predici și cuvântări:

Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri (Mat. 5, 16).

Întoarcete-te acasă și povestește tot binele ce ți l-a făcut Dumnezeu (Luca 8, 39).

Ca toți să fie una (Ioan 17, 21).

Tată, Eu fac toate lucrurile noi (Apoc. 21, 5).

Luni 4 Ianuarie 1937.

Mulțumire și umilință (căință)

Să mulțumim: — Pentru pacea ce o avem cu Dumnezeu prin moartea lui Hristos pe Cruce și pentru călăuzirea Sf. Duh.

— Pentru creșterea dubului de împărțire frățescă în sânul poporului lui Dumnezeu.

— Pentru seriozitatea cu care se predică, în multe locuri, Cuvântul Domnului.

Să ne umilim: — Pentru nepăsarea noastră față de nevoia și suferința din jurul nostru.

— Pentru nepăsarea noastră față de creșterea puterilor răului.

-- Pentru că am arătat așa de puțin, în viața noastră, puterea lui Hristos.

Să ne rugăm: — Ca Biserica Domnului să se trezească în așa fel, încât să-i poată arăta lumii, că Hristos este singura nădejde de scăpare pentru ea.

— Ca multe suflete să se întoarcă la Dumnezeu și ca schimbarea felului lor de viață să fie o puternică mărturie pentru lume.

De citit: — Isaia 2, 2-4; Mat. 13, 21-32; Fapt. 2, 41-47; Apoc. 21, 1-5.

Marți 5 Ianuarie 1937.

Biserica universală

Să mulțumim: — Pentru că Dumnezeu binevoiască să facă din noi templele Sale, instrumentele prin care El își face lucrarea pe pământ.

-- Pentru că, timp de aproape 2000 de ani, Biserica Domnului a propovăduit Cuvântul vieții.

— Pentru marele nor de martori cari ne înconjoară și pentru toți bărbații și toate femeile cu o adevărată viață creștină pe cari i-am cunoscut.

Să ne umilim: -- Pentru tot ce a fost doar aparență în viața și în slujba noastră și pentru orice întovărire cu răul.

— Pentru că, adesea, nu recunoaștem lucrarea Duhului, când se arată altfel decât ne place nouă.

— Pentru lipsa noastră de iubire și de înțelegere față de cei care văd unele lucruri altfel decât noi.

— Pentru că, n'am arătat, adesea, unei lumi desbinate, amărâte și disperate, iubirea și compătimirea lui Hristos.

Să ne rugăm: — Ca Domnul să ne dăruiască curaj, înțelepciune și o înțelegere clară a timpurilor în care trăim.

— Ca unitatea răscumpăraților Domnului să fie mai vădită.

— Ca Biserica să-l slujească lui Dumnezeu cu voioșie, ca să trâmbițeze Adevărul liberator și să apere neîncetat cauza celor săraci și apăsați.

De citit: — Ioan 17, 6-23; Fapt. 4, 31-35; Efes. 4, 1-16; Evrei 11, 32-40.

Miercuri 6 Ianuarie 1937.

Neputinile și cărmuirii lor

Să mulțumim: — Pentru înfrăurirea ce o mai are Adevărul lui Dumnezeu în viața și în activitatea unor cărmuitori și dregători.

— Pentru orice biruință a dreptății și orice năzuință după dreptate.

Să ne umilim: — Pentru progresele ce le face tăgăduirea de Dumnezeu și ura de rasă.

— Pentru păcatele poporului nostru.

Să ne rugăm: — Ca Dumnezeu să binecuvinteze pe toți Cărmuitorii popoarelor, pe toți dregătorii și pe toți funcționarii publici, în deosebi pe cei din țara noastră.

— Pentru cei prigoniți pentru credința lor în Hristos: Să fie plini de îndrăzneală în mărturia lor.

-- Pentru cei săraci și pentru cei fără de lucru.

De citit: Ps. 72; Is. 11, 1-9; Rom. 13, 1-10; Apoc. 21, 10; 22, 5.

Joi 7 Ianuarie 1937.

Lucrarea misionară printre păgâni și Mahomedani

Să mulțumim: — Pentru că indigenii din Bisericile țărilor păgâne își înțeleg mai bine datoria de a evangheliza pe semenii lor.

-- Pentru setea după Cuvântul Domnului a milioanele de Hinduși obidiți.

Să ne rugăm, -- pentru cei ce luptă pentru unitatea credincioșilor.

— Ca Dumnezeu să dăruiască Bisericilor Sale un duh de jertfire în privința dărniciiei.

-- Ca mulți să audă chemarea lui Dumnezeu de a-I sluji în țările păgâne și mahomedane.

— Ca Dumnezeu să dăruiască necontenit călăuzirea Duhului Său, tuturor con-

ducătorilor diferitelor alcătuirii misionare.

— Pentru Mahomedanii din țara noastră.

De citit: Mat. 9, 35-10, 1; 16, 15-28; Ioan 10, 9-16; Efes. 3, 1-10; Apoc. 9-10.

Vineri 8 Ianuarie 1937.

Viața de familie și educația tineretului

Să mulțumim: — Pentru bucuria ce aduce în lume copiii și pentru dragostea ce-o stărnesc.

— Pentru orice iubire înțeleaptă a părinților, pentru toate familiile ei și pentru toate școlile bune.

Să ne umilim: — Pentru că copiii au, adesea, înaintea lor, în familie și în școală, pilda vieții și a învățaturii creștine.

— Pentru că suferă, din nefericire, cei de credincioși în care nu se citește nici cuvântul lui Dumnezeu.

Să ne rugăm: — Ca cei ce învață tineri să găsească ei înșiși în Hristos această vecinică tinerete și această frumusețe pe care copiii așteaptă s'o vadă la ei.

— Pentru sfințirea vieții în familie.

-- Pentru copiii ce cresc într'un mediu potrivit bunătății și iubirii lui Dumnezeu și pentru toți copiii fără păcat și neglijanți.

— Ca Dumnezeu să păzească pe tinerii credincioși ce învață în școli și universități și pe cei ce lucrează în fabrici și ateliere.

De citit: -- Deut. 6, 4-9; Mat. 17, 1-7; Luca 18, 15-17; Col. 3, 18-4, 1.

Sâmbătă 9 Ianuarie 1937.

Lucrul Domnului la noi în țară printre evrei

Să mulțumim: -- Pentru crescândă cunoaștere a faptului că evanghelizarea lumii este prima datorie a Bisericii.

— Pentru avântul unor tineri și tinerice în lucrarea de evanghelizare.

Pentru pătrunderea Evangheliei în se evreiești.

Să ne umilim: — Pentru egoismul care dă adesea dovadă în viața noastră religioasă.

-- Pentru că sunt așa de puțini credincioși cari câștigă pe alții pentru Hristos.

Să ne rugăm: — Ca Dumnezeu să ridică mulți lucrători ai Evangheliei în țara noastră.

— Ca Dumnezeu să binecuvinteze oșterea pentru aducerea la Hristos a Evreilor.

De citit: — Mat. 28, 18-20; Luca 15-24; Rom. 11, 15-28.